

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av det interna avtalet om finansiering av Europeiska unionens bistånd i enlighet med AVS-EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till utomeuropeiska länder och territorier

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner det i Luxemburg i juni 2013

ingångna interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i medlemsstaterna, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig (nedan kallat det interna finansieringsavtalet).

Genom det interna finansieringsavtalet inrättas den i ordningen elfte europeiska utvecklingsfonden (EUF) ur vilken samarbetet inom ramen för AVS-EU-partnerskapsavtalet, nedan kallat Cotonouavtalet, ska finansieras under åren 2014–2020. Cotonouavtalet utgör grunden för relationerna mellan Europeiska unionen (EU) och staterna i Afrika söder om Sahara, i Västindien och i Stilla-havsområdet. Enligt avtalet är målet för samarbetet mellan EU och AVS-staterna att främja AVS-staternas ekonomiska, kulturella och sociala utveckling för att därigenom bidra till fred och säkerhet och en stabil och demokratisk politisk miljö. Cotonouavtalet innehåller bestämmelser om samarbetets politiska dimension, utvecklings-samarbete och handel.

Europeiska rådet beslöt i februari 2013 att det för finansieringen av samarbetet 2014–2020 ska inrättas en ny EUF, den elfte i ord-

ningen. Det interna finansieringsavtalet fastställer att elfte EUF ska bestå av ett belopp på 30 506 miljoner euro som finansieras genom bidrag av medlemsstaterna samt av vissa medel som överförs från tidigare fonder till elfte EUF. Finlands bidrag av beloppet på 30 506 miljoner euro fastställs i avtalet till 1,51 %, dvs. sammanlagt 460 362 995 euro.

Genom det interna finansieringsavtalet förbinder sig medlemsstaterna också att gå i borgen för de riskkapitallån som Europeiska investeringsbanken beviljar AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna.

Genom avtalet inrättas en kommitté vid Europeiska kommissionen för förvaltning av medel från elfte EUF, nedan kallad EUF-kommittén. Dessutom inrättas genom avtalet en kommitté för investeringsanslaget under Europeiska investeringsbankens överinseende. Genom avtalet fastställs röstfördelningen mellan EU:s medlemsstater i EUF-kommittén och i kommittén för investeringsanslaget vilka fattar beslut med kvalificerad majoritet. Utöver utvecklingsfinansierings-samarbetet med AVS-staterna kommer parterna i avtalet överens om finansieringen av elfte EUF:s stödutgifter samt om stödet till de utomeuropeiska länderna och territorierna.

Det interna finansieringsavtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet i enlighet med sina egna konstitutionella bestämmelser. Bestämmelserna i det interna finansieringsavtalet hör i sin helhet till medlemsstaternas behörighet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Cotonouavtalet	3
1.2 Det interna finansieringsavtalet mellan EU:s medlemsstater	4
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	4
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	5
5 ANDRA OMSTÄNDIGHETER SOM INVERKAT PÅ PROPOSITIONENS INNEHÅLL	6
DETALJMOTIVERING	7
1 ÖVERENSKOMMELSENS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	7
2 IKRAFTTRÄDANDE	14
3 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH BEHANDLINGSORDNING	14
AVTALSTEXTER	16

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Cotonouavtalet

I Cotonou undertecknades den 23 juni 2000 ett partnerskapsavtal mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (FördrS 69/2005). Avtalet trädde internationellt i kraft den 1 april 2003. Cotonouavtalet utgör grunden för relationerna mellan Europeiska unionen (EU) och staterna i Afrika söder om Sahara, i Västindien och i Stillahavsområdet. Det är såväl ett utvecklingspolitiskt instrument som ett led i EU:s ramar för de yttre förbindelserna. Enligt avtalet är målet för samarbetet mellan EU och AVS-staterna att främja AVS-staternas ekonomiska, kulturella och sociala utveckling för att därigenom bidra till fred och säkerhet och till främjandet av en stabil och demokratisk politisk miljö. Målet för det avtalsenliga samarbetet är en hållbar utveckling och en smidig och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin och att minska fattigdomen. De grundläggande principerna för samarbetet är likställdhet mellan parterna och egenansvar, deltagande, dialog och fullgörandet av ömsesidiga skyldigheter samt differentiering och regionalisering. Avtalet innehåller bestämmelser om samarbetets politiska dimension, utvecklingssamarbete och handel.

Cotonouavtalet ingicks för en period av 20 år, så att det i enlighet med artikel 95 i avtalet ska ses över vart femte år. Den första femårsöversynen var 2005 och följande 2010. I den första översynen befastes partnerskapets politiska dimension genom att det till avtalet fogades bestämmelser om att bekämpa internationell terrorism, förhindra legosoldatverksamhet, samarbete för att bekämpa spridningen av massförstörelsevapen och om att förbinda sig till Internationella

brottmålsdomstolen. Till avtalet fogades en ny bilaga VII där det fastställs hur den politiska dialogen om de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen ska ske. Avtalet om den första översynen av Cotonouavtalet (FördrS 66/2008) trädde i kraft den 1 juli 2008.

I den andra avtalsöversynen befastes möjligheter till delaktighet för AVS-staternas parlament och för andra samarbetsorgan särskilt i beredningen av strategidokument på det nationella och regionala planet. Avtalsöversynen strävade också efter att stärka synergin mellan Cotonouavtalet och de organ som inrättas genom de regionala ekonomiska partnerskapsavalen (Economic Partnership Agreement, EPA) som ersätter Cotonouavtalets handelsrelaterade avsnitt. Parterna var överens om att vidta alla nödvändiga åtgärder för att få till stånd EPA-avtal om ekonomiskt partnerskap som är förenliga med Världshandelsorganisationens (WTO) bestämmelser. Vidare befastes bestämmelserna om samarbetet med andra än AVS-gruppens utvecklingsländer, däribland samarbetet med Afrikanska unionen i frågor som gäller säkerhet och stabilitet. Avtalet om den andra översynen av Cotonouavtalet undertecknades den 22 juni 2010 i Ouagadougou.

Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att alla medlemsstater i EU och minst två tredjedelar av AVS-staterna har deponerat sina ratifikationsinstrument samt unionen sitt godkännandeinstrument. AVS–EU-ministerrådet beslutade den 22 juni 2010 med stöd av artikel 95 i Cotonouavtalet om provisorisk tillämpning av det andra översynsavtalet från dagen för avtalets undertecknande tills avtalet träder i kraft.

Republikens president godkände det andra avtalet om översyn av Cotonouavtalet (FördrS 74/2010) den 11 juni 2010 och beviljade samtidigt fullmakt att underteckna avtalet och beslutade om provisorisk tillämpning av

avtalet för Finlands del. Republikens presidents förordning 586/2010 om provisorisk tillämpning av avtalet trädde i kraft den 24 juni 2010.

1.2 Det interna finansieringsavtalet mellan EU:s medlemsstater

Samarbetet enligt Cotonouavtalet mellan EU och AVS-staterna har finansierats ur Europeiska utvecklingsfonden, nedan kallad EUF, som inrättats med det interna finansieringsavtalet mellan företrädarna för regeringarna i EU:s medlemsstater, församlade i rådet. EUF fungerar som en separat fond i förhållande till EU:s budget. Fram till utgången av 2013 finansierades samarbetet mellan EU och AVS-staterna ur den i ordningen tionde EUF som kompletterades med oanvända medel från de tidigare fonderna.

Europeiska rådet beslöt i februari 2013 att det för finansieringen av samarbetet 2014–2020 ska inrättas en ny EUF, den elfte i ordningen. Det interna finansieringsavtalet fastställer att elfte EUF ska bestå av ett belopp på 30 506 miljoner euro som finansieras genom bidrag av medlemsstaterna samt av vissa medel som överförs från tidigare fonder till elfte EUF. Av denna totalsumma ska 29 089 miljoner euro tilldelas AVS-staterna, 364,5 miljoner euro de utomeuropeiska länderna och territorierna och 1 052,5 miljoner euro kommissionen för programplanering och genomförande av EUF. Finlands bidrag av beloppet på 30 506 miljoner euro fastställs i avtalet till 1,51 %, dvs. sammanlagt 460 362 995 euro.

Elfte EUF hålls också den som en fond utanför EU-budgeten. Det finns dock planer på att ta in finansieringen av utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-staterna i EU-budgeten för 2020 som är det år då Cotonouavtalet går ut.

Det interna finansieringsavtalet undertecknades i Luxemburg den 24 juni 2013. Avtalet bestämmer särskilt om det totala omfånget av elfte EUF, varje medlemsstats bidrag till fonden och röstandelen som följer med det i kommittéerna som inrättas genom avtalet samt om andra finansieringskällor. Genom avtalet förbinder sig medlemsstaterna också att gå in i borgen för de riskkapitalkrediter som

Europeiska investeringsbanken beviljar AVS-länderna.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Målet med propositionen är att det interna finansieringsavtalet ska godkännas. Med det interna finansieringsavtalet inrättas elfte EUF ur vilken samarbetet enligt Cotonouavtalet mellan dels EU och AVS-staterna, dels EU och de utomeuropeiska länderna och territorierna ska finansieras. För att avtalet ska träda i kraft krävs det att varje medlemsstat i EU godkänner avtalet i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser. Eftersom tionde EUF löpte ut vid utgången av 2013 har kommissionen betonat vikten av att ratificeringsprocessen inleds snarast för att elfte EUF ska kunna sättas i gång så fort som möjligt 2014. Genom att godkänna avtalet möjliggör Finland för egen del att avtalet träder i kraft.

3 Propositionens konsekvenser

I bidrag från medlemsstaterna samlas det in 30 506 miljoner euro för elfte EUF. Av denna summa tilldelas AVS-staterna 29 089 miljoner euro, de utomeuropeiska länderna och territorierna 364,5 miljoner euro och kommissionen för programplanering och genomförande av EUF 1 052,5 miljoner euro. Till föregående, tionde EUF som omfattade åren 2008–2013 samlades det in 22 682 miljoner euro i bidrag från medlemsstaterna. I elfte Europeiska utvecklingsfonden gjordes det nedskärningar på 10 % i förhållande till det ursprungliga förslaget. Ökningen i förhållande till tionde EUF är 2 %, eftersom det är meningen att medlen i nya elfte EUF ska användas under loppet av sju år, medan tionde EUF var avsedd för en period på sex år. Dessutom är det meningen att EU:s yttre bistånd i allt högre grad ska koncentreras till de minst utvecklade staterna och Afrika söder om Sahara.

Största betalaren i elfte EUF är Tyskland, följd av Frankrike, Storbritannien och Italien, i storleksordning. Finlands bidrag är 460 362 995 euro, dvs. 1.51 % av fondens totalsum-

ma. Finlands bidrag betalas ur anslagen för utvecklingssamarbete. I budgeterna för 2013 beviljades Finland mandat att förbinda sig till inrättandet av elfte EUF och Finlands bidrag där. Utifrån aktuella uppskattningar kommer Finlands utbetalningar till elfte EUF att börja först 2017 och en del av åtagandena förfalla till betalning först efter 2020. Detta beror bland annat på att åtagandena enligt det interna finansieringsavtalet som elfte EUF:s finansieringsbehov utgår ifrån kommer att ingås först när avtalet har trätt i kraft. Detta sker sannolikt under 2015. Vidare kan en del av finansieringsbehoven som åtagandena medför täckas av medel som förs över från tidigare EUF till elfte EUF. Europeiska investeringsbanken (EIB) beviljar lån ur egna medel till AVS-staterna i enlighet med artikel 4 i det interna finansieringsavtalet. Denna utlåning från investeringsbankens egna medel medför inga särskilda avgifter för Finland, men genom det interna finansieringsavtalet förbinder sig medlemsstaterna i EU, däribland Finland, till att gå i borgen för de EIB-riskkapitalkrediter till AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna som omfattas av Cotonouavtalet samt av rådets nya beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna (nedan kallat associeringsavtalet). Borgensförbindelsen begränsas till att omfatta 75 procent av totalbeloppet för de krediter som EIB ställt avseende samtliga låneavtal och ska omfatta alla risker för projekt inom den offentliga sektorn. När det gäller projekt inom den privata sektorn ska borgensförbindelsen omfatta alla politiska risker, men EIB ska påta sig hela den kommersiella risken.

Europeiska utvecklingsfondens medel administreras både av kommissionen och av Europeiska investeringsbanken. Finland deltar i arbete och beslut inom den kommitté för Europeiska utvecklingsfonden, nedan kallad EUF-kommittén, och den kommitté som ska inrättas under EIB:s överinseende, nedan kallad kommittén för investeringsanslaget, som inrättas för förvaltning av de medel från elfte EUF som förvaltas av kommissionen. Finländska företag, offentliga inrättningar och fysiska personer kan delta i offerttävlingar för projekt som finansieras ur elfte EUF. Pro-

jektens sammanlagda värde kan räknas i miljarder euro. Aktörer som är oavhängiga av stater kan få finansiellt understöd enligt Cotonouavtalet i enlighet med de detaljerade reglerna i land- och regionprogrammen.

Propositionen har inga direkta konsekvenser för miljön. Cotonouavtalet, vars avtalsenliga samarbete finansieras med det interna finansieringsavtalet, fastställer dock miljöfrågorna som ett genomgående tema i samarbetet. Enligt artiklarna 32, 32 a och 49 i Cotonouavtalet strävar parterna efter att i samarbete främja miljöskydd samt hållbar användning och förvaltning av naturresurser och att stärka och stödja sådan politik och sådana program som lindrar följderna av och hotet från klimatförändringen och anpassar samhällena till förändringen, också genom att utveckla institutioner och förbättra aktionsberedskapen. Med tanke på de anförda omständigheterna kan det interna finansieringsavtalet anses ha positiva miljökonsekvenser i AVS-staterna.

4 Beredningen av propositionen

Kommissionen utfärdade den 29 juni 2011 meddelandet En budget för Europa 2020 (12475/11) där bland annat särskilda instrument som inte ingår i EU:s fleråriga budgetram för 2014–2020 förtecknas. Den 7 december 2011 offentliggjorde kommissionen förslagen till unionens finansiella instrument för yttre förbindelser för 2014–2020. Kommissionen utfärdade bland annat meddelandet 18431/11 med ett utkast till internt avtal mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om inrättande av elfte EUF för åren 2014–2020. Förslaget till internt finansieringsavtal om elfte EUF hör för sin del till paketet på området EU:s yttre åtgärder inom ramen för den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

Förslaget behandlades i rådet huvudsakligen i AVS-arbetsgruppen som särskilt tog upp det sammanlagda beloppet för elfte EUF, förvaltningskostnaderna dvs. andelen stödutgifter av beloppet samt inkluderande av dessa och andelarna för utomeuropeiska länder och territorier i det sammanlagda beloppet. I Finland har frågorna som gäller det interna finansieringsavtalet och förhandlingarna om

avtalet skötts av utrikesministeriet i samarbete med finansministeriet.

En redogörelse i ärendet lämnades i enlighet med 97 § i grundlagen till riksdagen den 18 maj 2012 (E 136/2011 rd). Den 19 april 2012 lämnades i enlighet med 96 § i grundlagen en U-skrivelse (U 26/2012 rd) till riksdagen. Stora utskottet och utrikesutskottet instämde i statsrådets ståndpunkt. Statsrådets allmänna sammanträde beviljade den 13 juni 2013 med stöd av 93 § 2 mom. i grundlagen och 3 § 9 punkten i reglementet för statsrådet (262/2003) fullmakt att underteckna det interna finansieringsavtalet.

Propositionen har beretts vid utrikesministeriet. Propositionsutkastet sändes på remiss till justitieministeriet och finansministeriet. Remissinstanserna hade inget att yttra om propositionen.

5 Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Till AVS-staterna hör största delen av världens fattigaste länder. EU har förbundit sig att rikta sitt utvecklingsbistånd just till dessa stater. Det interna finansieringsavtalet och, i och med den, elfte EUF träder dock inte i kraft innan alla EU:s medlemsstater har godkänt avtalet i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser. Tidigare erfarenheter ger vid handen att processen blir utdragen. Tionde EUF löpte ut vid utgången av 2013 och kommissionen har därför vädjat till medlemsstaterna och betonat vikten av att ratifi-

kationsprocessen inleds snarast för att elfte EUF ska kunna köra igång. Finland bör för egen del sätta i kraft det interna finansieringsavtalet snarast möjligt.

Det har i decennier i EU diskuterats huruvida man borde införliva biståndet till AVS-staterna i unionsbudgeten och avstå från separata fonder. I synnerhet Europaparlamentet har drivit på s.k. budgetisering av EUF, eftersom parlamentet har mindre inflytande på verksamheten i en mellanstatlig fond. I sitt meddelande 2003 föreslog kommissionen budgetisering. Målet var att förenhetliga kriterierna för AVS-staterna och andra utvecklingsländer. Man ville också komma ifrån ett läge där utvecklingssamarbete som förvaltas av kommissionen styrs av olika reglementen, ett för unionsbudgeten och ett annat för EUF. I samband med förberedelserna för budgetramarna för 2004–2020 beslutade kommissionen att inte föreslå budgetisering av EUF, eftersom tidpunkten då Cotonouavtalets giltighetstid upphör ansågs vara mera lämplig för en sådan förändring. Verkställighets- och budgetreglerna för EUF och unionsbudgeten har emellertid harmoniserats. Finland har i princip understött en budgetisering av EUF med tanke på en enhetlig behandling av utvecklingsländerna, en lättare administrativ börda samt öppenhet och mera enhetliga möjligheter för Europaparlamentet att påverka, dock med godkännande av Europeiska rådets beslut från 2005 om inrättande av tionde och från 2013 om inrättande av elfte Europeiska utvecklingsfonden.

DETALJMOTIVERING

1 Överenskommelsens innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland*Kapitel 1 Finansiella medel*

Artikel 1. Medel avsedda för elfte EUF. Det konstateras i artikeln att medlemsstaterna inrättar en elfte europeisk utvecklingsfond, och fondens sammanlagda belopp och varje medlemsstats bidrag till fonden fastställs. Elfte EUF ska bestå av ett belopp på 30 506 miljoner euro (i löpande priser) som finansieras av medlemsstaterna enligt följande:

Medlemsstat	Fördelningsnyckel(%)	Bidrag i EUR
Belgien	3,24927	991 222 306
Bulgarien	0,21853	66 664 762
Tjeckien	0,79745	243 270 097
Danmark	1,98045	604 156 077
Tyskland	20,5798	6 278 073 788
Estland	0,08635	26 341 931
Irland	0,94006	286 774 704
Grekland	1,50735	459 832 191
Spanien	7,93248	2 419 882 349
Frankrike	17,81269	5 433 939 212
Kroatien (*)	0,22518	68 693 411
Italien	12,53009	3 822 429 255
Cypern	0,11162	34 050 797
Lettland	0,11612	35 423 567
Litauen	0,18077	55 145 696
Luxemburg	0,25509	77 817 755
Ungern	0,61456	187 477 674
Malta	0,03801	11 595 331
Nederländerna	4,77678	1 457 204 507
Österrike	2,39757	731 402 704
Polen	2,00734	612 359 140
Portugal	1,19679	365 092 757
Rumänien	0,71815	219 078 839
Slovenien	0,22452	68 492 071
Slovakien	0,37616	114 751 370
Finland	1,50909	460 362 995
Sverige	2,93911	896 604 897
Förenade kungariket	14,67862	4 477 859 817
YHTEENSÄ	100,00000	30 506 000 000
(*)Uppskattat belopp		

Finlands bidrag är följaktligen 460 362 995 euro.

Kroatien anslöt sig till Europeiska unionen den 1 juli 2013. Artikel 1 i det interna finansieringsavtalet ger endast ett uppskattat belopp för Kroatiens bidrag och fördelningsnyckel i elfte EUR. Enligt punkt 7 i artikeln ska dessa fastställas genom enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen. Kommissionen utfärdade den 5 september 2013 ett förslag till rådets beslut (KOM(2013) 596 slutlig) som bland annat syftade till att bekräfta uppskattningen i artikel 1 om Kroatiens bidrag och fördelningsnyckel. Förslaget inverkar följaktligen inte på Finlands bidrag till elfte EUF enligt artikel 1. Meningen är att förslaget ska godkännas i rådet under våren 2014. Beslutet avses träda i kraft den dag som följer på godkännandedagen.

Medlen i elfte EUF är tillgängliga från ikraftträdandet av den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Av medlen tilldelas 29 089 AVS-staterna miljoner euro, de utomeuropeiska länderna och territorierna 364,5 miljoner euro och kommissionen 1 052,5 miljoner euro för stödutgifter som avses i artikel 6 i förbindelse med programplanering och genomförande av EUF. Från detta belopp tilldelas kommissionen minst 76,3 miljoner för åtgärder som syftar till att förbättra EUF-programmens effekt på det sätt som avses i artikel 6.3.

Med undantag av bidragen för finansiering av räntesubventioner ska de medel som avses i bilagorna I och Ib till Cotonouavtalet och bilagorna II A och II Aa till associeringsbeslutet och som inom ramen för nionde och tionde EUF avsatts till finansiering av investeringsanslagen inte påverkas av beslut 2005/446/EG av företrädsarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 30 maj 2005 om fastställande av den tidpunkt efter vilken det inte längre får ingås åtaganden avseende medel från nionde EUF, och punkt 5 i bilaga Ib till Cotonouavtalet där det fastställs en tidpunkt efter vilken det inte längre får ingås åtaganden avseende medel från nionde och tionde EUF. Dessa medel

överförs till elfte EUF och administreras i enlighet med genomförandearrangemangen för elfte EUF.

I punkt 3 och 4 i artikeln föreskrivs en så kallad återgångsklausul. Med återgångsklausul avses för det första att det efter den 31 december 2013, eller efter dagen för ikraftträdandet av den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 om den dagen infaller senare, inte längre får ingås åtaganden avseende medel från tionde EUF eller från tidigare EUF, om inte rådet med enhällighet beslutar något annat på grundval av ett förslag från kommissionen. Detta dock med undantag för de medel som frigjorts från Stabex, systemet för stabilisering av exportinkomster från jordbruksråvaror, inom ramen för de EUF som föregått nionde EUF och de medel som ska finansiera de investeringsanslag som avses i punkt 2 b i artikeln.

För det andra innebär återgångsklausulen att det efter den 31 december 2013, eller efter dagen för ikraftträdandet av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 om den dagen infaller senare, inte längre får ingås åtaganden avseende medel som frigjorts från projekt inom ramen för tionde EUF eller tidigare EUF, om inte rådet med enhällighet beslutar något annat på grundval av ett förslag från kommissionen. Detta med undantag för de medel som efter dagen i fråga frigjorts från Stabex inom ramen för de EUF som föregått nionde EUF och de medel som ska finansiera de investeringsanslag som avses i punkt 2 b i artikeln. Med avseende på Stabex överförs medlen automatiskt till de nationella vägledande program som avses i artiklarna 2 och 3 i avtalet.

Punkt 5 i artikeln innehåller en bestämmelse om att de sammanlagda medlen i elfte EUF ska avse perioden 1 januari 2014–31 december 2020. Följaktligen kan åtaganden för dessa medel inte löpa efter den perioden, om inte rådet med enhällighet beslutar något annat på grundval av ett förslag från kommissionen. De medel som medlemsstaterna anslagit inom ramen för nionde, tionde och elfte EUF för att finansiera investeringsanslaget ska dock vara tillgängliga för utbetalning även efter den 31 december 2020, till det datum som ska fastställas i budgetförordningen för elfte EUF som avses i artikel 10.2.

Enligt punkt 6 i artikeln ska ränteintäkter från transaktioner som finansierats inom ramen för tidigare EUF och ränteintäkter från de medel från elfte EUF som förvaltas av kommissionen krediteras ett eller flera bankkonton som öppnats i kommissionens namn och användas i enlighet med artikel 6. Användningen av ränteintäkterna från de medel som förvaltas av EIB ska fastställas i budgetförordningen som avses i artikel 10.2.

I punkt 7 i artikeln görs det möjligt att ändra de bidrag och fördelningsnycklar som förtecknats ovan, om en stat ansluter sig till unionen. Bidragen och fördelningsnycklarna ändras i det fallet genom enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen. Kroatien har anslutit sig till unionen efter att avtalet ingicks. Kroatiens bidrag och fördelningsnyckel i elfte EUF har behandlats tidigare.

Enligt punkt 8 i artikeln kan de finansiella medlen också justeras genom ett enhälligt rådsbeslut i enlighet med artikel 62.2 i Cotonouavtalet. Detta gör det möjligt att justera medel när någon AVS-stat inte ratificerar Cotonouavtalet eller säger upp det eller när nya AVS-stater ansluter sig till Cotonouavtalet eller EU utvidgas med nya medlemsstater.

I punkt 9 i artikeln bereds medlemsstaterna en möjlighet att lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB för att stödja målen i Cotonouavtalet. Medlemsstaternas frivilliga tilläggsfinansiering inverkar dock inte på regler och förfaranden för beslutsfattande i EUF-kommittén eller kommittén för investeringsanslaget enligt artikel 8. I punkten bereds medlemsstaterna dessutom möjlighet att medfinansiera projekt eller program inom ramen för särskilda initiativ som förvaltas av kommissionen eller EIB. Infrastrukturfonden kan nämnas som exempel på ett sådant särskilt initiativ. Den särskilda genomförandeförordningen och budgetförordningen för avtalet, som det finns närmare bestämmelser om i artikel 10, ska omfatta nödvändiga bestämmelser om sådan medfinansiering genom EUF samt om medfinansieringsverksamhet genomförd av medlemsstaterna. I punkten åläggs medlemsstaterna dessutom att i förväg informera rådet om sina frivilliga bidrag.

I punkt 10 i artikeln föreskrivs att unionen och dess medlemsstater ska företa en resul-

tatöversyn för att bedöma i vilken utsträckning åtaganden och utbetalningar har genomförts och vilka resultat och effekter som har uppnåtts genom det stöd som lämnats. Översynen ska företas på grundval av ett förslag från kommissionen.

Artikel 2. Medel för AVS-staterna. Artikel 2 föreskriver om fördelningen mellan samarbetsinstrumenten av det belopp på 29 089 miljoner euro som i artikel 1 tilldelas AVS-staterna. Av dessa medel ska enligt punkt a beloppet 24 365 miljoner euro avsättas till finansieringen av nationella och regionala vägledande program. Detta anslag ska användas för att finansiera både nationella vägledande program i AVS-staterna och regionala vägledande program till stöd för regionalt och interregionalt samarbete och integration i AVS-staterna i enlighet med bilaga IV till Cotonouavtalet. I den bilagan, som gäller genomförande- och förvaltningsförfaranden, bestäms bland annat om programplanering på nationell nivå och programplanering och programberedning på regional nivå, det fastställs till exempel vad som avses med regionalt samarbete.

I punkt b fastställs att beloppet 3 590 miljoner euro ska avsättas till samarbete mellan AVS-staterna och interregionalt samarbete som omfattar många eller samtliga AVS-stater. I detta anslag kan ingå strukturstöd till institutioner och organ som inrättats enligt AVS-EU-partnerskapsavtalet. Anslaget ska också omfatta stöd till driftskostnaderna för AVS-sekretariatet.

Med stöd av punkt c får medlen som är avsatta för de nationella och de regionala vägledande programmen och medlen som är avsatta för samarbete mellan AVS-staterna och interregionalt samarbete också användas för bistånd till oförutsedda behov och för att mildra de kortsiktiga skadliga verkningarna av exogena chocker, i enlighet med artiklarna 60, 66, 68, 72, 72a och 73 i Cotonouavtalet och artiklarna 3 och 9 i bilaga IV till det avtalet, inbegripet för kompletterande kortsiktigt humanitärt bistånd och katastrofbistånd i fall där sådant stöd inte kan finansieras från unionens budget. Instabila exportintäkter, skuldlättnader och makroekonomiska reformer kan nämnas som exempel på sådana fall.

I punkt d bestäms dessutom att beloppet 1 134 miljoner euro ska avsättas till EIB för finansiering av investeringsanslaget. Detta belopp inbegriper enligt denna punkt ett extra bidrag på 500 miljoner euro till investeringsanslaget, som ska förvaltas som en revolvingfond, samt 634 miljoner euro i form av bidrag för finansiering av räntesubventioner och projektrelaterat tekniskt bistånd under den period som omfattas av elfte EUF.

Artikel 3. Medel för utomeuropeiska länder och territorier Artikel 3 föreskriver om fördelningen av medel som avsatts för utomeuropeiska länder och territorier. Enligt punkt 1 ska beloppet på 364,5 miljoner euro som har avsatts för dessa länder och territorier fördelas i enlighet med rådets nya beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna. Av medlen för de utomeuropeiska länderna och territorierna ska 359,5 miljoner euro anslås till finansieringen av territoriella och regionala program och 5 miljoner euro till EIB för att finansiera räntesubventioner och tekniskt bistånd i enlighet med associeringsbeslutet.

I punkt 2 bestäms om ändringar i fördelningen av medel, om ett utomeuropeiskt land eller territorium som blivit självständigt ansluter sig till Cotonouavtalet. Då ska det belopp på 364,5 miljoner euro som avsatts för de utomeuropeiska länderna och territorierna minskas och beloppet på 24 365 miljoner euro för AVS-ländernas nationella program ökas i motsvarande grad genom ett enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen.

Artikel 4. Lån ur EIB:s egna medel. I punkt 1 föreskrivs att till det belopp som avsatts för finansiering av investeringsanslaget inom nionde, tionde och elfte EUF och det belopp som i artikel 2 d avsatts för finansiering av investeringsanslaget ska det läggas ett vägledande belopp på upp till 2 600 miljoner euro i form av lån ur EIB:s egna medel. Dessa medel ska till ett belopp på upp till 2 500 miljoner euro anslås för de ändamål som anges i bilaga II till Cotonouavtalet som ska bidra till AVS-staternas ekonomiska och industriella utveckling med hjälp av de medel EIB förvaltar, till exempel för investeringar som syftar till att främja den privata sektorn.

Ett belopp på upp till 100 miljoner euro anslås för de ändamål som anges i associeringsbeslutet. Medlen fördelas i enlighet med villkoren i EIB:s stadga och de tillämpliga bestämmelserna om formerna och villkoren för finansiering av investeringar i bilaga II till Cotonouavtalet samt i associeringsbeslutet.

Punkterna 2–4 innehåller bestämmelser om medlemsstaternas borgensförbindelser gentemot EIB. Medlemsstaterna förbinder sig att i proportion till sina respektive insatser i bankens kapital, och med avstående från varje rätt att göra invändningar, gå i borgen gentemot EIB avseende alla ekonomiska skyldigheter som gäller riskkapitallån som EIB beviljat AVS-staterna ur egna medel. Borgensförbindelsen begränsas till att omfatta 75 procent av totalbeloppet för de krediter som EIB öppnat avseende låneavtalen och omfattar alla risker för projekt inom den offentliga sektorn. När det gäller projekt inom den privata sektorn omfattar borgensförbindelsen alla politiska risker, medan EIB påtar sig hela den kommersiella risken. Med politiska risker avses bland annat att gränsöverskridande valutaöverföringar och valutaväxlingar förhindras, expropriationer, krigstillstånd, revolution, uppror, terrorism och åsidosättande av rättsskydd med avseende på avtalsbrott. Medlemsstaternas åtaganden ska bli föremål för borgensförbindelser mellan var och en av medlemsstaterna och EIB.

Artikel 5. Transaktioner som förvaltas av EIB. Enligt punkt 1 ska betalningar till EIB för särskilda lån som beviljats AVS-staterna, de utomeuropeiska länderna och territorierna och de franska utomeuropeiska departementen samt inkomster från riskkapitaltransaktioner som gjorts inom ramen för fonder som föregått nionde EUF krediteras medlemsstaterna i förhållande till deras bidrag till respektive EUF. Rådet kan emellertid på förslag från kommissionen med enhällighet besluta att medlen ska avsättas till en reserv eller för andra ändamål. De belopp som ska krediteras medlemsstaterna ska först minskas med EIB:s avgifter för förvaltningen av dessa lån och transaktioner.

Däremot ska EIB:s inkomster från transaktioner inom ramen för investeringsanslaget inom nionde, tionde och elfte EUF användas

för ytterligare transaktioner inom ramen för investeringsanslaget i enlighet med artikel 3 i bilaga II till Cotonouavtalet, efter avdrag för exceptionella utgifter och förpliktelser i samband med investeringsanslaget. Dessa ytterligare transaktioner inom ramen för investeringsanslaget bestäms i enlighet med artikel 3 i bilaga II till Cotonouavtalet. EIB ska få full ersättning för förvaltningen av dessa transaktioner inom ramen för investeringsanslaget i enlighet med artikel 3.1 a i bilaga II till Cotonouavtalet och relevanta bestämmelser i associeringsbeslutet.

Artikel 6. Medel för kommissionens stödutgifter i förbindelse med EUF. I punkt 1 bestäms att kostnaderna för stödutgifter ska täckas av medlen från EUF. Medlen för stödåtgärder, som i enlighet med artikel 1 är 1 052,5 miljoner euro, ska täcka sådana kostnader i förbindelse med programplanering och genomförande av EUF som inte nödvändigtvis omfattas av de strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i den genomförandeförordning som ska antas i enlighet med artikel 10.1 i detta avtal. Kommissionen ska vartannat år informera om hur dessa medel används och om ytterligare ansträngningar för att göra effektivitetsinsparingar och effektivitetsvinster. Kommissionen ska i förväg underrätta medlemsstater om eventuella ytterligare belopp som tas från EU:s budget för att genomföra EUF.

I punkt 2 förtecknas de utgifter som medlen för stödåtgärder kan användas till. Dessa är utgifter i förbindelse med förberedelse, uppföljning, övervakning, redovisning, revision och utvärdering, inbegripet resultatrapportering, som är direkt nödvändiga för programplaneringen och genomförandet av EUF-medlen som förvaltas av kommissionen samt med förverkligandet av EUF:s mål, t.ex. utgifter för forskning på utvecklingsområdet, studier, möten, information, upplysningsverksamhet, utbildning och publikationer, inbegripet information och kommunikation om bl.a. resultatet av EUF-programmen. Datornätverk för informationsutbyte och andra administrativa eller tekniska utgifter vid programplaneringen och genomförandet av EUF kan täckas ur dessa medel. Medlen kan användas såväl vid kommissionens huvudkontor som vid unionens delegationer för det

administrativa stöd som krävs för att förvalta de transaktioner som finansieras inom ramen för Cotonouavtalet och associeringsbeslutet.

Som ett nytt tillägg jämfört med tionde EUF bestäms i punkt 3 om inkludering av medel för stödåtgärder för att förbättra EUF-programmens effekt i samband med genomförandet av en omfattande resultatram samt en utökad övervakning och utvärdering av EUF-programmen från och med 2014. Dessa medel ska också bidra till kommissionens insatser för att förbättra EUF:s finansiella förvaltning och prognoser med hjälp av regelbundna lägesrapporter.

Kapitel II Genomförande och slutbestämmelser

Artikel 7. Bidrag till elfte EUF. I artikeln föreskrivs om medlemsstaternas årliga finansiella bidrag till elfte EUF. I punkt 1 åläggs kommissionen att före den 20 oktober varje år fastställa och

till rådet överlämna en plan över åtaganden, betalningar och infordran av bidrag som ska göras under det innevarande samt de två påföljande budgetåren. Planen ska beakta EIB:s prognoser avseende förvaltning och åtgärder inom ramen för investeringsanslaget. Beloppen ska grunda sig på förmågan att faktiskt tillhandahålla de föreslagna medlen.

Med stöd av punkt 2 ska rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet enligt artikel 8 besluta om taket för det årliga bidragsbeloppet för det andra året efter kommissionens förslag. Dessutom ska rådet inom det tak som fastställdes det föregående året besluta om det årliga beloppet för infordran av bidrag för det första året efter kommissionens förslag och därvid ange hur stor del som ska gå till kommissionen respektive EIB.

Om de bidrag som fastställts enligt punkt 2 avviker från EUF:s faktiska behov under budgetåret i fråga ska kommissionen för rådet lägga fram förslag till ändring av bidragsbeloppen inom det tak som avses ovan. Härfter ska rådet fatta beslut med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.

Enligt punkt 4 kan infordran av bidrag inte överskrida det tak som fastställs i punkt 2. Taket kan inte heller höjas, om inte detta be-

slutas med kvalificerad majoritet av rådet enligt artikel 8 i fall då det föreligger särskilda behov på grund av exceptionella och oförutsedda omständigheter. Sådana omständigheter gäller exempelvis situationer efter en kris. I sådana fall ska kommissionen och rådet se till att bidragen motsvarar de förväntade betalningarna.

Enligt punkt 5 ska kommissionen varje år senast den 20 oktober meddela rådet sina beräkningar av åtaganden, utbetalningar och bidrag för vart och ett av de påföljande tre budgetåren. Enligt punkt 6 ska varje medlemsstats bidrag beräknas i förhållande till dess bidrag till respektive berörd EUF när det gäller medel som överförts från tidigare fonder till elfte EUF enligt artikel 1.2 b. När det gäller eventuella medel från tionde EUF och tidigare EUF som inte överförts till elfte EUF, ska tidigare inverkan på bidraget från varje medlemsstat beräknas i förhållande till varje medlemsstats bidrag till tionde EUF. I punkt 7 föreskrivs att närmare bestämmelser om hur medlemsstaterna ska betala sina bidrag ska fastställas i den budgetförordning som avses i artikel 10.2.

Artikel 8. Kommittén för Europeiska utvecklingsfonden. I artikeln föreskrivs om inrättandet av EUF-kommittén för förvaltning av de medel från elfte EUF som förvaltas av kommissionen. Enligt punkt 1 ska kommittén inrättas vid kommissionen och bestå av företrädare för medlemsstaternas regeringar. En företrädare för kommissionen ska vara ordförande i kommittén och dess sekretariat ska tillhandahållas av kommissionen. En observatör från EIB ska delta i kommitténs överläggningar när det är fråga om ärenden som rör banken.

Medlemsstaternas röster i EUF-kommittén ska enligt punkt 2 fördelas på följande sätt:

Medlemsstat	Röster
Belgien	33
Bulgarien	2
Tjeckien	8
Danmark	20
Tyskland	206
Estland	1
Irland	9
Grekland	15

Spanien	79
Frankrike	178
Kroatien ^(*)	[2]
Italien	125
Cypern	1
Lettland	1
Litauen	2
Luxemburg	3
Ungern	6
Malta	1
Nederländerna	48
Österrike	24
Polen	20
Portugal	12
Rumänien	7
Slovenien	2
Slovakien	4
Finland	15
Sverige	29
Förenade kungariket	147
Summa EU 27	998
Summa EU 28	[1 000]
^(*) Uppskattat röstantal..	

Enligt punkt 3 ska det för kvalificerad majoritet i EUF-kommittén krävas 720 röster av 998. Ett tillägsvillkor är att minst 14 medlemsstater röstar för förslaget. En blockerande minoritet ska utgöras av 279 röster.

Enligt punkt 4 ska ändringar av den röstfördelning som fastställs i punkt 2 och den kvalificerade majoritet som anges i punkt 3 beslutas enhälligt av rådet, om en stat ansluter sig till unionen. Kroatien har anslutit sig till unionen efter att avtalet ingicks. Punkt 2 innefattar alltså endast en uppskattning av fördelningen av de kroatiska rösterna i EUF-kommittén. Kommissionen utfärdade den 5 september 2013 ett förslag till rådets beslut (KOM(2013) 596 slutlig) som bland annat syftade till att bekräfta uppskattningen i artikel 8.2 om fördelningen av Kroatiens röster (2 röster). Vidare är det enligt beslutet meningen att ändra artikel 8.3 att lyda som följer: För kvalificerad majoritet i EUF-kommittén ska det krävas 721 röster av 1000, varvid minst 15 medlemsstater röstar för förslaget. En blockerande minoritet ska utgöras av 280 röster. Meningen är att kommissionens förslag ska godkännas i rådet under vå-

ren 2014. Beslutet avses träda i kraft den dag som följer på godkännandedagen.

Enligt punkt 5 ska rådet också anta EUF-kommitténs arbetsordning med enhällighet. Närmare bestämmelser om kommittén ges genom rådets genomförandeförordning.

Artikel 9. Kommittén för investeringsanslaget. Den andra kommittén som inrättas med det interna finansieringsavtalet för förvaltningen av EUF-finansierat bistånd är enligt artikel 9 kommittén för investeringsanslaget som inrättas under EIB:s överinseende. Kommittén för investeringsanslaget ska bestå av företrädare för medlemsstaternas regeringar och en företrädare för kommissionen. EIB ska tillhandahålla kommitténs sekretariat och stödtjänster. Med stöd av punkt 2 ska rådet enhälligt anta arbetsordningen också för kommittén för investeringsanslaget. Enligt punkt 3 ska medlemsstaternas röster fördelas i kommittén för investeringsanslaget på samma sätt som i EUF-kommittén. Likaså ska kommittén fatta beslut med kvalificerad majoritet på motsvarande sätt som EUF-kommittén.

Artikel 10. Genomförandebestämmelser. Artikel 10 innehåller bestämmelser om genomförandeförordningen och budgetförordningen som utfärdas senare. Alla relevanta bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 617/2007 om genomförande av tionde EUF och kommissionens förordning (EG) nr 2304/2002 om genomförande av associeringsbeslutet ska fortsätta att gälla i avvaktan på rådets antagande av en genomförandeförordning för elfte EUF och tillämpningsföreskrifter för associeringsbeslutet. Detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 8 eller röstfördelningen mellan medlemsstaterna. Genomförandeförordningen för elfte EUF ska fattas med enhällighet på förslag från kommissionen och efter hörande av EIB. Genomförandebestämmelserna för unionens ekonomiska stöd till de utomeuropeiska länderna och territorierna ska antas sedan rådet efter samråd med Europaparlamentet enhälligt antagit associeringsbeslutet.

Genomförandeförordningen för elfte EUF och tillämpningsföreskrifterna för associeringsbeslutet ska innehålla de ändringar och förbättringar av programplanerings- och beslutsförfarandena som krävs för att unionens

och elfte EUF:s förfaranden i ännu ett steg ska kunna harmoniseras så långt som möjligt. Genomförandeförordningen för elfte EUF ska dessutom innehålla särskilda förvaltningsförfaranden för den fredsbevarande resursen för Afrika. Finansiellt och tekniskt bistånd för genomförandet av artikel 11b i Cotonouavtalet om förhindrande av spridning av massförstörelsevapen ska finansieras genom andra specifika instrument än de som är avsedda för finansiering av AVS-EU-samarbetet. Följaktligen föreskrivs det i punkt 1 att verksamhet under dessa bestämmelser måste godkännas genom på förhand fastställda budgetförvaltningsförfaranden. Utöver detta ingår det i artikel 1 en bestämmelse om att genomförandeförordningen för elfte EUF ska innehålla lämpliga åtgärder som gör det möjligt att matcha finansiering av anslag från elfte EUF och Europeiska regionala utvecklingsfonden för att finansiera samarbetsprojekt mellan unionens yttersta randområden och AVS-staterna samt de utomeuropeiska länderna och territorierna i Västindien, Västafrika och Indiska oceanen, särskilt förenklade mekanismer för gemensam förvaltning av sådana projekt.

Kommissionen gav rådet sitt förslag till genomförandeförordning i juli 2013. Behandlingen av förslaget i rådet slutfördes i mars 2014. Rådet hörde också EIB i frågan. Godkännandet krävde ett enhälligt beslut av rådet.

Enligt punkt 2 ska rådet anta en budgetförordning, varvid det ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8 på grundval av ett förslag från kommissionen och efter ett yttrande från EIB om de bestämmelser som berör den och ett yttrande från revisionsrätten. Kommissionen gav sitt förslag till budgetförordning i oktober 2013 och behandlingen slutfördes i april 2014. Enligt punkt 3 ska kommissionens förslag till genomförande- och budgetförordningar bland annat innehålla en möjlighet att vid behov delegera genomförandet av uppgifter till tredje part.

Artikel 11. Finansiellt genomförande, redovisning, revision och ansvarsfrihet. Kommissionen svarar för det finansiella genomförandet av de anslag som den förvaltar med stöd av det interna finansieringsavtalet, sär-

skilt det finansiella genomförandet av projekt och program i enlighet med budgetförordningen. För återbetalning av otillbörligen utbetalade medel är kommissionens beslut verkställbara i enlighet med artikel 299 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Enligt punkt 2 ska EIB förvalta investeringsanslaget och genomföra transaktionerna inom ramen för detta på unionens vägnar i enlighet med budgetförordningen. EIB ska därvid agera på medlemsstaternas risk. Medlemsstaterna ska bli innehavare av alla med dessa transaktioner förbundna rättigheter, särskilt som fordringsägare eller ägare. Enligt punkt 3 ska EIB, i enlighet med sin stadga och bästa bankpraxis, svara för det finansiella genomförandet av transaktionerna med användning av lån ur sina medel, eventuellt kombinerade med räntesubventioner ur EUF:s bidragsmedel.

Med stöd av punkt 4 ska kommissionen för varje budgetår fastställa och godkänna EUF:s räkenskaper och skicka dem till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

I punkt 5 åläggs EIB att varje år till kommissionen och rådet överlämna en årsrapport om genomförandet av de transaktioner som finansierats med de medel från EUF som förvaltas av banken. Revisionsrätten ska i regel utöva sina befogenheter enligt artikel 287 i EUF-fördraget avseende EUF:s transaktioner. Villkoren för revisionsrättens utövande av sina befogenheter fastställs i budgetförordningen.

Med stöd av punkt 7 ska Europaparlamentet besluta om ansvarsfrihet för kommissionen för den finansiella förvaltningen av EUF, med undantag av de transaktioner som förvaltas av EIB. Ansvarsfriheten beviljas på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet enligt artikel 8. Transaktioner som finansieras med de medel från EUF som förvaltas av EIB omfattas av det kontroll- och ansvarsfrihetsförfarande som anges i EIB:s stadga.

Artikel 12. Revisionsklausul. Enligt artikeln får rådet, på förslag av kommissionen, enhälligt fatta beslut om att ändra artikel 1.3 och artiklarna i kapitel II, med undantag av artikel 8 om EUF-kommittén. EIB ska vara delaktig i kommissionens revisionsförslag

när det gäller frågor som rör EIB:s verksamhet och investeringsanslaget.

Artikel 13. Europeiska utrikestjänsten. Det föreskrivs i artikeln att avtalet ska tillämpas i överensstämmelse med rådets beslut 2010/427/EU om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta.

Artikel 14. Ratificering, ikraftträdande och giltighetstid. Enligt punkt 1 ska varje medlemsstat godkänna avtalet i enlighet med sina egna konstitutionella bestämmelser. Varje medlemsstats regering ska till generalsekretariatet för Europeiska unionens råd anmäla när de nationella förfaranden som krävs för att avtalet ska träda i kraft har slutförts. Enligt punkt 2 träder avtalet i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet på det sätt som redogjorts ovan.

Enligt punkt 3 ska avtalet ha samma giltighetstid som den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020, som är bifogad Cotonouavtalet, och associeringsbeslutet (2014–2020). Trots vad som sägs i artikel 1.4 ska avtalet emellertid vara i kraft under den tid som krävs för att alla transaktioner som finansieras inom ramen för Cotonouavtalet, associeringsbeslutet och den fleråriga budgetramen ska kunna genomföras i sin helhet.

Artikel 15. Giltiga språk. Enligt artikeln har avtalet upprättats på EU:s alla officiella språk, vilka samtliga texter är lika giltiga.

2 Ikraftträdande

Det interna finansieringsavtalet träder enligt artikel 14 i avtalet i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet i enlighet med sina egna konstitutionella bestämmelser. Tolv medlemsstater har fram till den 15 maj 2014 anmält att de har godkänt avtalet.

3 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som inne-

håller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Bestämmelser som av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande är bl.a. internationella förpliktelser som är bindande för riksdagens budgetbefogenheter (GrUU 45/2000 rd, GrUU 51/2001 rd, GrUU 11/2003 rd, GrUU 14/2005 rd, GrUU 14/2010 rd samt RP 1/1998 rd, s. 149/I). Som sådana förpliktelser har i praktiken betraktats närmast bestämmelser som medför direkta utgifter för staten.

Enligt artikel 1.2 a i det interna finansieringsavtalet är Finlands bidrag under åren 2014–2020 till medlen för elfte EUF 460 362 995 euro. I artikel 4 i avtalet bestäms om medlemsstaternas borgensförbindelser gentemot Europeiska investeringsbanken. Enligt artikeln ska medlemsstaterna förbinda sig att i proportion till sina respektive insatser i bankens kapital, och med avstående från varje rätt att göra invändningar, gå i borgen gentemot EIB avseende alla ekonomiska skyldigheter som gäller riskkapitallån som EIB beviljat AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna ur egna medel. Borgensförbindelsen begränsas till att omfatta 75 procent av totalbeloppet för alla de krediter som EIB ställt avseende låneavtalen och ska omfatta alla risker för projekt inom den offentliga sektorn. När det gäller projekt inom den privata sektorn ska borgensförbindelsen omfatta alla politiska risker, men EIB påta sig hela den kommersiella risken. Dessa bestämmelser är bindande för riksdagens budgetbefogenheter och kräver därför riksdagens godkännande.

Alla bestämmelser i det interna finansieringsavtalet hör till medlemsstaternas behövighet.

Det interna finansieringsavtalet innehåller inte bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i andra meningen i 94 § 2 mom. i grundlagen. Det interna finansieringsavtalet kan enligt regeringens uppfattning följaktligen godkännas med enkel majoritet.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

riksdagen godkänner det i Luxemburg den 24 juni 2013 ingångna interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgettra-

men för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU–partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt är tillämplig.

Helsingfors den 3 juli 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Europa- och utrikeshandelsminister *Lenita Toivakka*

Avtalstexter

**INTERNT AVTAL
MELLAN FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA
I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER,
FÖRSAMLADE I RÅDET,
OM FINANSIERING AV EUROPEISKA UNIONENS BISTÅND
INOM DEN FLERÅRIGA BUDGETRAMEN
FÖR PERIODEN 2014–2020 I ENLIGHET
MED AVS–EU–PARTNERSKAPSAVTALET
OCH OM TILLDELNING AV EKONOMISKT STÖD
TILL DE UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER
PÅ VILKA DEN FJÄRDE DELEN I FÖRDRAGET
OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT ÄR TILLÄMPLIG**

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER, FÖRSAMLADE I RÅDET, HAR ENATS OM FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

efter att ha hört Europeiska kommissionen,

efter att ha hört Europeiska investeringsbanken, och

AV FÖLJANDE SKÄL:

(1) I partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000¹, ändrat för första gången i Luxemburg den 25 juni 2005² och ändrat för andra gången i Ouagadougou den 22 juni 2010³, (nedan kallat AVS–EU-partnerskapsavtalet), föreskrivs att ett finansprotokoll ska fastställas för varje femårsperiod.

(2) Den 17 juli 2006 antog företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, ett internt avtal om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga bud-

getramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig⁴.

(3) Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen⁵ (nedan kallat ULT-beslutet) gäller till och med den 31 december 2013. Ett nytt beslut bör antas före detta datum.

(4) Det bör inrättas en elfte europeisk utvecklingsfond (EUF) för att genomföra AVS–EU-partnerskapsavtalet och ULT-beslutet och fastläggas ett förfarande för att

¹ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 287, 28.10.2005, s. 4.

³ EUT L 287, 4.11.2010, s. 3.

⁴ EUT L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁵ EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

fastställa tilldelningen av medel och medlemsstaternas bidrag till dessa medel.

(5) Unionen och dess medlemsstater har i enlighet med bilaga Ib till AVS–EU-partnerskapsavtalet och tillsammans med gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (nedan kallade *AVS-staterna*) genomfört en resultatöversyn som innehåller en bedömning av det faktiska genomförandet av åtaganden och utbetalningar.

(6) Det bör fastställas regler för förvaltningen av det ekonomiska samarbetet.

(7) En kommitté bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar (nedan kallad *EUf-kommittén*) bör inrättas vid kommissionen, och en liknande kommitté bör inrättas vid Europeiska investeringsbanken (nedan kallad *EIB*). EIB:s och kommissionens arbete för att tillämpa AVS–EU-partnerskapsavtalet och motsvarande bestämmelser i ULT-beslutet bör harmoniseras.

(8) Unionens politik på området utvecklingssamarbete styrs av de millennieutvecklingsmål som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 8 september 2000, inklusive alla senare ändringar.

(9) Den 22 december 2005 antog rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen en gemensam förklaring om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”⁶.

(10) Den 9 december 2010 antog rådet slutsatser om ömsesidig ansvarsskyldighet och insyn: Ett fjärde kapitel i EU:s operativa ram för biståndseffektivitet. Dessa slutsatser bifogades den konsoliderade texten om den operativa ramen för biståndseffektivitet genom vilken överenskommelserna inom Parisförklaringen om biståndseffektivitet (2005), EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken (2007) och EU:s riktlinjer för Accra-handlingsplanen (2008) bekräftades. Den 14 november 2011 antog rådet EU:s gemensamma ståndpunkt, däribland EU:s öppenhetsgaranti och andra aspekter på öppenhet och ansvarsutkrävande, inför det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan i Sydkorea, vilket bland annat resulterade i

Busandokumentet. Unionen och dess medlemsstater har godkänt Busandokumentet. Den 14 maj 2012 antog rådet slutsatser om att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring och om det framtida upplägget för budgetstödet från EU till tredjeländer.

(11) Hänsyn bör tas till de mål för det offentliga utvecklingsbiståndet som anges i skäl 10. När kommissionen rapporterar om EUf-utgifter till medlemsstaterna och OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd bör den göra åtskillnad mellan offentligt utvecklingsbistånd och annan verksamhet.

(12) Den 22 december 2009 antog rådet slutsatser om EU:s förbindelser med utomeuropeiska länder och territorier (ULT).

(13) Tillämpningen av detta avtal bör överensstämma med rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta⁷.

(14) För att undvika ett avbrott i finansieringen under perioden mars till december 2020 bör den fleråriga budgetramen för elfte EUf ges samma giltighetstid som den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 som är tillämplig på unionens allmänna budget. Följaktligen bör sista dag för åtaganden avseende medel från elfte EUf fastställas till den 31 december 2020 snarare än den 28 februari 2020 som är den sista giltighetsdagen för AVS–EU-partnerskapsavtalet.

(15) Målen för elfte EUf, som bygger på de grundläggande principerna för AVS–EU-partnerskapsavtalet, är utrotning av fattigdom, en hållbar utveckling samt en gradvis integration av AVS-länderna i världsekonomin. De minst utvecklade länderna bör få specialbehandling.

(16) I syfte att stärka det sociala och ekonomiska samarbetet mellan regionerna i unionens yttersta randområden och AVS-länderna, samt de utomeuropeiska länderna och territorierna i Västindien, Västafrika och Indiska oceanen, bör förordningarna om Europeiska regionala utvecklingsfonden och europeiskt territoriellt samarbete inbegripa en förstärkning av anslagen för perioden 2014–2020 för samarbete mellan dessa.

⁶ EUT L 46, 24.2.2006, s. 1.

⁷ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

FINANSIELLA MEDEL

ARTIKEL 1

Medel avsedda för elfte EUF

1. Medlemsstaterna inrättar härmed en elfte europeisk utvecklingsfond, nedan kallad elfte EUF.

2. Efte EUF ska bestå av:

a) Ett belopp på 30 506 miljoner EUR (i löpande priser) som finansieras av medlemsstaterna enligt följande:

Medlemsstat	Fördelningsnyckel (%)	Bidrag i EUR
Belgien	3,24927	991 222 306
Bulgarien	0,21853	66 664 762
Tjeckien	0,79745	243 270 097
Danmark	1,98045	604 156 077
Tyskland	20,5798	6 278 073 788
Estland	0,08635	26 341 931
Irland	0,94006	286 774 704
Grekland	1,50735	459 832 191
Spanien	7,93248	2 419 882 349
Frankrike	17,81269	5 433 939 212
Kroatien ^(*)	0,22518	68 693 411
Italien	12,53009	3 822 429 255
Cypern	0,11162	34 050 797
Lettland	0,11612	35 423 567
Litauen	0,18077	55 145 696
Luxemburg	0,25509	77 817 755
Ungern	0,61456	187 477 674
Malta	0,03801	11 595 331
Nederländerna	4,77678	1 457 204 507
Österrike	2,39757	731 402 704
Polen	2,00734	612 359 140
Portugal	1,19679	365 092 757
Rumänien	0,71815	219 078 839
Slovenien	0,22452	68 492 071
Slovakien	0,37616	114 751 370
Finland	1,50909	460 362 995
Sverige	2,93911	896 604 897
Förenade kungariket	14,67862	4 477 859 817

YHTEENSÄ	100,00000	30 506 000 000
(*)Uppskattat belopp		

Beloppet på 30 506 miljoner EUR ska ställas till förfogande från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden 2014-2020 träder i kraft; därav ska

i) 29 089 miljoner EUR ska tilldelas AVS-staterna,

ii) 364,5 miljoner EUR ska tilldelas ULT,

iii) 1 052,5 miljoner EUR ska tilldelas kommissionen för stödutgifter enligt artikel 6 i förbindelse med programplaneringen och genomförandet av elfte EUF; av vilket åtminstone 76,3 miljoner EUR ska tilldelas kommissionen för de åtgärder för att förbättra EUF-programmens effekt som avses i artikel 6.3.

b) Med undantag av bidragen för finansiering av räntesubventioner ska de medel som avses i bilagorna I och Ib till AVS-EU-partnerskapsavtalet och bilagorna II A och II Aa till ULT-beslutet och som inom ramen för nionde och tionde EUF avsatts till finansiering av investeringsanslagen inte påverkas av beslut 2005/446/EG⁸, och punkt 5 i bilaga Ib till AVS-EU-partnerskapsavtalet där det fastställs en tidpunkt efter vilken det inte längre får ingå åtaganden avseende medel från nionde och tionde EUF. Dessa medel ska överföras till elfte EUF och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för elfte EUF, vad gäller de medel som avses i bilagorna i och Ib till AVS-EU-partnerskapsavtalet, från och med dagen för ikraftträdandet av den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 inom ramen för AVS-EU-partnerskapsavtalet och, vad gäller de medel som avses i bilagorna IIA och IIAa till ULT-beslutet, från och med dagen för ikraftträdandet av rådets beslut om ekonomiskt bistånd till ULT för perioden 2014–2020.

⁸ Beslut 2005/446/EG av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 30 maj 2005 om fastställande av den tidpunkt efter vilken det inte längre får ingå åtaganden avseende medel från nionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF) (EUT L 156, 18.6.2005, s. 19).

3. Efter den 31 december 2013, eller efter dagen för ikraftträdandet av den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 om den dagen infaller senare, får det inte längre ingås åtaganden avseende medel från tionde EUF eller från tidigare EUF, om inte rådet med enhällighet beslutar något annat på grundval av ett förslag från kommissionen, med undantag för återstående medel och de medel som efter dagen i fråga frigjorts från Stabex (systemet för stabilisering av exportinkomster från jordbruksråvaror) inom ramen för de EUF som föregått nionde EUF och med undantag för de medel som avses i punkt 2 b.

4. Efter den 31 december 2013, eller efter dagen för ikraftträdandet av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 om den dagen infaller senare, får det inte längre ingås åtaganden avseende medel som frigjorts från projekt inom ramen för tionde EUF eller tidigare EUF, om inte rådet med enhällighet beslutar något annat på grundval av ett förslag från kommissionen, med undantag för de medel som efter dagen i fråga frigjorts från Stabex inom ramen för de EUF som föregått nionde EUF, och som automatiskt ska överföras till de berörda nationella vägledande program som avses i artiklarna 2 a i och 3.1 och de medel som ska finansiera de investeringsanslag som avses i punkt 2 b i den här artikeln.

5. De sammanlagda medlen för elfte EUF ska avse perioden 1 januari 2014–31 december 2020. Åtaganden för medel från elfte EUF, och när det gäller investeringsanslaget medel från återflöden, ska inte löpa längre än till den 31 december 2020, om inte rådet med enhällighet beslutar något annat på grundval av ett förslag från kommissionen. De medel som medlemsstaterna anslagit inom ramen för nionde, tionde och elfte EUF för att finansiera investeringsanslaget ska dock vara tillgängliga för utbetalning även efter den 31 december 2020, till det datum som ska fastställas i den budgetförordning för elfte EUF som avses i artikel 10.2.

6. Ränteintäkter från transaktioner som finansierats inom ramen för tidigare EUF och ränteintäkter från de medel från elfte EUF som förvaltas av kommissionen ska krediteras ett eller flera bankkonton som öppnats i

kommissionens namn och användas i enlighet med artikel 6. Användningen av ränteintäkterna från de medel som förvaltas av EIB ska fastställas i den budgetförordning som avses i artikel 10.2.

7. Om en stat ansluter sig till unionen ska de bidrag och fördelningsnycklar som anges i punkt 2 a ändras genom enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen.

8. De finansiella medlen kan också justeras genom ett enhälligt rådsbeslut, särskilt i enlighet med artikel 62.2 i AVS–EU-partnerskapsavtalet.

9. Varje medlemsstat kan, utan att det påverkar reglerna och förfarandena för beslutsfattande enligt artikel 8, lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB för att stödja målen i AVS–EU-partnerskapsavtalet. Medlemsstaterna kan även medfinansiera projekt eller program, till exempel inom ramen för särskilda initiativ som förvaltas av kommissionen eller EIB. AVS-staterna ska garanteras äganderätten till sådana initiativ på det nationella planet.

Den genomförandeförordning och budgetförordning som avses i artikel 10 ska omfatta nödvändiga bestämmelser om medfinansiering genom elfte EUF samt om medfinansieringsverksamhet genomförd av medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska i förväg informera rådet om sina frivilliga bidrag.

10. Unionen och dess medlemsstater ska genomföra en resultatöversyn för att bedöma i vilken utsträckning åtaganden och utbetalningar har genomförts och vilka resultat och effekter som uppnåtts genom det stöd som lämnats. Översynen ska företas på grundval av ett förslag från kommissionen.

ARTIKEL 2

Medel för AVS-staterna

Det belopp på 29 089 miljoner EUR som avses i artikel 1.2 a i ska fördelas mellan samarbetsinstrumenten på följande sätt:

a) beloppet 24 365 miljoner EUR ska avsättas till finansieringen av nationella och regionala vägledande program. Detta anslag ska användas för att finansiera

i) nationella vägledande program i AVS-staterna i enlighet med artiklarna 1–5 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet,

ii) regionala vägledande program till stöd för regionalt och interregionalt samarbete och integration i AVS-staterna i enlighet med artiklarna 6–11 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet.

b) Beloppet 3 590 miljoner EUR ska avsättas till samarbete mellan AVS-staterna och interregionalt samarbete som omfattar många eller samtliga AVS-stater, i enlighet med artiklarna 12–14 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet. I detta anslag kan ingå strukturstöd till institutioner och organ som inrättats enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet. Detta anslag ska omfatta stöd till driftskostnaderna för det AVS-sekretariat som det hänvisas till i punkterna 1 och 2 i protokoll 1 till AVS–EU-partnerskapsavtalet.

c) Delar av medlen enligt leden a och b får användas för bistånd till oförutsedda behov och för att mildra de kortsiktiga skadliga verkningarna av exogena chocker, i enlighet med artiklarna 60, 66, 68, 72, 72a och 73 i AVS–EU-partnerskapsavtalet och artiklarna 3 och 9 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet, inbegripet för kompletterande kortsiktigt humanitärt bistånd och katastrofbistånd i fall där sådant stöd inte kan finansieras från unionens budget.

d) Beloppet 1 134 miljoner EUR ska avsättas till EIB för finansiering av investeringsanslaget i enlighet med de finansieringsformer och finansieringsvillkor som fastställs i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet, inbegripet ett extra bidrag på 500 miljoner EUR till investeringsanslaget, som ska förvaltas som en revolverande fond, samt 634 miljoner EUR i form av bidrag för finansiering av räntesubventioner och projektrelaterat tekniskt bistånd i enlighet med artiklarna 1, 2 och 4 i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet under den period som omfattas av elfte EUF.

ARTIKEL 3

Medel för ULT

1. Det belopp på 364,5 miljoner EUR som avses i artikel 1.2 a ii ska fördelas i enlighet

med ett nytt ULT-beslut som ska fattas av rådet före den 31 december 2013, varav 359,5 miljoner EUR ska anslås till finansieringen av territoriella och regionala program och 5 miljoner EUR ska anslås till EIB för att finansiera räntesubventioner och tekniskt bistånd i enlighet med det nya ULT-beslutet.

2. Om ett utomeuropeiskt land eller territorium som blivit självständigt ansluter sig till AVS–EU-partnerskapsavtalet ska det belopp som anges i punkt 1, nämligen 364,5 miljoner EUR, minskas och det belopp som anges i artikel 2 a i ökas i motsvarande grad genom ett enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen.

ARTIKEL 4

Lån ur EIB:s egna medel

1. Till det belopp som avsatts för det investeringsanslag inom nionde, tionde och elfte EUF som avses i artikel 1.2 b och det belopp som avses i artikel 2 d ska det läggas ett vägledande belopp på upp till 2 600 miljoner EUR i form av lån ur EIB:s egna medel. Dessa medel ska anslås för de ändamål som anges i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet till ett belopp på upp till 2 500 miljoner EUR som kan utökas efter halva tiden efter ett beslut som ska fattas av EIB:s styrande organ och till ett belopp på upp till 100 miljoner EUR för de ändamål som anges i ULT-beslutet, i enlighet med villkoren i EIB:s stadga och de tillämpliga bestämmelserna om formerna och villkoren för finansiering av investeringar i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet samt i ULT-beslutet.

2. Medlemsstaterna ska förbinda sig att i proportion till sina respektive insatser i bankens kapital, och med avstående från varje rätt att göra invändningar, gå i borgen gentemot EIB avseende alla ekonomiska skyldigheter för låntagarna enligt avtal om lån som banken beviljat ur egna medel genom tillämpning av artikel 1.1 i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet och motsvarande bestämmelser i ULT-beslutet.

3. Den borgensförbindelse som avses i punkt 2 ska begränsas till att omfatta 75 % av totalbeloppet för alla de krediter som EIB

ställt avseende samtliga låneavtal och ska omfatta alla risker för projekt inom den offentliga sektorn. När det gäller projekt inom den privata sektorn ska borgensförbindelsen omfatta alla politiska risker, men EIB ska påta sig hela den kommersiella risken.

4. De åtaganden som medlemsstaterna gör enligt punkt 2 ska bli föremål för borgensförbindelser mellan var och en av medlemsstaterna och EIB.

ARTIKEL 5

Transaktioner som förvaltas av EIB

1. Betalningar till EIB för särskilda lån som beviljats AVS-staterna, ULT och de franska utomeuropeiska departementen samt inkomster från riskkapitaltransaktioner som gjorts inom ramen för fonder som föregått nionde EUF ska krediteras medlemsstaterna i förhållande till deras bidrag till de fonder från vilka dessa medel härrör, om inte rådet på förslag från kommissionen med enhällighet beslutar att medlen ska avsättas till en reserv eller för andra ändamål.

2. De belopp som ska krediteras medlemsstaterna ska först minskas med EIB:s avgifter för förvaltningen av de lån och transaktioner som avses i punkt 1.

3. EIB:s inkomster från transaktioner inom ramen för investeringsanslaget inom nionde, tionde och elfte EUF ska användas för ytterligare transaktioner inom ramen för investeringsanslaget i enlighet med artikel 3 i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet, efter avdrag för exceptionella utgifter och förpliktelser i samband med investeringsanslaget.

4. EIB ska få full ersättning för förvaltningen av de transaktioner inom ramen för investeringsanslaget som avses i punkt 3 i enlighet med artikel 3.1 a i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet och relevanta bestämmelser i ULT-beslutet.

ARTIKEL 6

Medel för kommissionens stödutgifter i förbindelse med EUF

1. Kostnaderna för stödutgifter ska täckas av medlen för elfte EUF. De medel för stöd-

åtgärder som anges i artiklarna 1.2 b iii och 1.6 ska täcka sådana kostnader i förbindelse med programplanering och genomförande av EUF som inte nödvändigtvis omfattas av de strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i den genomförandeförordning som ska antas i enlighet med artikel 10.1 i detta avtal. Kommissionen ska vartannat år informera om hur dessa medel används och om ytterligare ansträngningar för att göra effektivitetsinbesparingar och effektivitetsvinster. Kommissionen ska i förväg underrätta medlemsstater om eventuella ytterligare belopp som tas från EU:s budget för att genomföra EUF.

2. Medlen för stödåtgärder kan användas till att täcka kommissionens utgifter i förbindelse med följande:

a) Förberedelse, uppföljning, övervakning, redovisning, revision och utvärdering, inbegripet resultatrapportering, som är direkt nödvändiga för programplaneringen och genomförandet av EUF-medlen.

b) Förverkligandet av EUF:s mål, t.ex. utgifter för forskning på utvecklingsområdet, studier, möten, information, upplysningsverksamhet, utbildning och publikationer, inbegripet information och kommunikation om bl.a. resultatet av EUF-programmen. Den budget som anslås till kommunikation enligt detta avtal ska också omfatta den övergripande kommunikationen om unionens politiska prioriteringar för EUF.

c) Datornätverk för informationsutbyte och andra administrativa eller tekniska utgifter vid programplaneringen och genomförandet av EUF.

De medel som avses i artiklarna 1.2 a iii och 1.6 ska också täcka utgifter såväl vid kommissionens huvudkontor som vid unionens delegationer för det administrativa stöd som krävs för att förvalta de transaktioner som finansieras inom ramen för AVS–EU-partnerskapsavtalet och ULT-beslutet.

De medel som avses i artiklarna 1.2 a iii och 1.6 ska dock inte anslås för verksamhet som ingår i den europeiska offentliga förvaltningens centrala arbetsuppgifter.

3. De medel för stödåtgärder för att förbättra EUF-programmens effekt som anges i artikel 1.2 a iii ska inkludera kommissionens utgifter i samband med genomförandet av en

omfattande resultatram samt en utökad övervakning och utvärdering av EUF-programmen från och med 2014. Medlen ska också bidra till kommissionens insatser för att förbättra EUF:s finansiella förvaltning och prognoser med hjälp av regelbundna lägesrapporter.

KAPITEL II

GENOMFÖRANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 7

Bidrag till elfte EUF

1. Kommissionen ska före den 20 oktober varje år fastställa och till rådet överlämna en plan över åtaganden, betalningar och infordran av bidrag som ska göras under det innevarande samt de två påföljande budgetåren, med beaktande av EIB:s prognoser avseende förvaltning och åtgärder inom ramen för investeringsanslaget. De angivna beloppen skall grunda sig på förmågan att faktiskt tillhandahålla de föreslagna medlen.

2. På förslag från kommissionen ska rådet med kvalificerad majoritet enligt artikel 8 besluta om taket för det årliga bidragsbeloppet för det andra året efter kommissionens förslag (n+2) och, inom det tak som fastställdes det föregående året, om det årliga beloppet för infordran av bidrag för det första året efter kommissionens förslag (n+1) och därvid ange hur stor del som ska gå till kommissionen respektive EIB.

3. Om de bidrag som beslutas enligt punkt 2 avviker från elfte EUF:s faktiska behov under budgetåret i fråga ska kommissionen för rådet lägga fram förslag till ändring av bidragsbeloppen inom det tak som avses i punkt 2. I detta hänseende ska rådet ska fatta beslut med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.

4. Infordran av bidrag kan inte överskrida det tak som fastställs i punkt 2, och taket kan inte heller höjas, om inte detta beslutas med kvalificerad majoritet av rådet enligt artikel 8 i fall då det föreligger särskilda behov på grund av exceptionella och oförutsedda omständigheter, exempelvis i situationer efter en

kris. I sådana fall ska kommissionen och rådet se till att bidragen motsvarar de förväntade betalningarna.

5. Varje år ska kommissionen med beaktande av EIB:s prognoser senast den 20 oktober meddela rådet sina beräkningar av åtaganden, utbetalningar och bidrag för vart och ett av de påföljande tre budgetåren.

6. När det gäller medel som överförts från tidigare fonder till elfte EUF enligt artikel 1.2 b ska varje medlemsstats bidrag beräknas i förhållande till dess bidrag till respektive berörd EUF.

När det gäller eventuella medel från tionde EUF och tidigare EUF som inte överförts till elfte EUF, ska tidigare inverkan på bidraget från varje medlemsstat beräknas i förhållande till varje medlemsstats bidrag till tionde EUF.

7. Närmare bestämmelser om hur medlemsstaterna ska betala sina bidrag ska fastställas i den budgetförordning som avses i artikel 10.2.

ARTIKEL 8

Kommittén för Europeiska utvecklingsfonden

1. En kommitté (nedan kallad EUF-kommittén) bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar ska inrättas vid kommissionen för förvaltning av de medel från elfte EUF som förvaltas av kommissionen. En företrädare för kommissionen ska vara ordförande i EUF-kommittén och dess sekretariat ska tillhandahållas av kommissionen. En observatör från EIB ska delta i kommitténs överläggningar när det är fråga om ärenden som rör EIB.

2. Medlemsstaternas röster i EUF-kommittén ska fördelas på följande sätt:

Medlemsstat	Röster
Belgien	33
Bulgarien	2
Tjeckien	8
Danmark	20
Tyskland	206
Estland	1
Irland	9
Grekland	15

Spanien	79
Frankrike	178
Kroatien ^(*)	[2]
Italien	125
Cypern	1
Lettland	1
Litauen	2
Luxemburg	3
Ungern	6
Malta	1
Nederländerna	48
Österrike	24
Polen	20
Portugal	12
Rumänien	7
Slovenien	2
Slovakien	4
Finland	15
Sverige	29
Förenade kungariket	147
Summa EU 27	998
Summa EU 28	[1 000]
(*) Uppskattat röstantal..	

3. För kvalificerad majoritet i EUF-kommittén ska det krävas 720 röster av 998, varvid minst 14 medlemsstater röstar för förslaget. En blockerande minoritet ska utgöras av 279 röster.

4. Om en stat ansluter sig till unionen, ska ändringar av den röstfördelning som fastställs i punkt 2 och den kvalificerade majoritet som anges i punkt 3 beslutas enhälligt av rådet.

5. Rådet ska anta EUF-kommitténs arbetsordning med enhällighet på grundval av ett förslag från kommissionen.

ARTIKEL 9

Kommittén för investeringsanslag

1. En kommitté (nedan kallad kommittén för investeringsanslaget) bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar och en företrädare för kommissionen ska inrättas under EIB:s överinseende. EIB ska tillhandahålla kommitténs sekretariat och stödtjänster. Ordföranden i kommittén för investeringsanslaget ska väljas av och bland kommitténs medlemmar.

2. Rådet ska enhälligt anta arbetsordningen för kommittén för investeringsanslaget.

3. Kommittén för investeringsanslaget ska fatta beslut med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

ARTIKEL 10

Genomförandebestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i detta avtal eller röstfördelningen mellan medlemsstaterna, ska alla relevanta bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 617/2007 av den 14 maj 2007 om genomförande av tionde Europeiska utvecklingsfonden enligt AVS-EG-partnerskapsavtalet⁹ och kommissionens förordning (EG) nr 2304/2002 av den 20 december 2002 om genomförande av rådets beslut 2001/822/EG¹⁰ om bistånd till ULT fortsätta att gälla i avsaknaden på rådets antagande av en genomförandeförordning för elfte EUF (nedan kallad genomförandeförordningen för elfte EUF) och tillämpningsföreskrifter för ULT-beslutet. Genomförandeförordningen för elfte EUF ska fattas med enhällighet på förslag från kommissionen och efter hörande av EIB. Genomförandebestämmelserna för unionens ekonomiska stöd till ULT ska antas sedan rådet efter samråd med Europaparlamentet enhälligt antagit ett nytt ULT-beslut.

Genomförandeförordningen för elfte EUF och tillämpningsföreskrifterna för ULT-beslutet ska innehålla de ändringar och förbättringar av programplanerings- och beslutsförfarandena som krävs för att unionens och elfte EUF:s förfaranden i ännu ett steg ska kunna harmoniseras så långt som möjligt. Genomförandeförordningen för elfte EUF ska dessutom innehålla särskilda förfarandeförfaranden för den fredsbevarande resursen för Afrika. Med tanke på att finansiellt och tekniskt bistånd för genomförandet av artikel 11b i AVS-EU-partnerskapsavtalet ska finansieras genom andra specifika instrument än de som är avsedda för finansiering av AVS-EU-samarbetet, måste verksamhet under dessa bestämmelser godkännas genom på

⁹ EUT L 152, 13.6.2007, s. 1.

¹⁰ EGT L 348, 21.12.2002, s. 82.

förhand fastställda budgetförvaltningsförfaranden.

Genomförandeförordningen för elfte EUF ska innehålla lämpliga åtgärder som gör det möjligt att matcha finansiering av anslag från elfte EUF och Europeiska regionala utvecklingsfonden för att finansiera samarbetsprojekt mellan unionens yttersta randområden och AVS-staterna samt de utomeuropeiska länderna och territorierna i Västindien, Västafrika och Indiska oceanen, särskilt förenklade mekanismer för gemensam förvaltning av sådana projekt.

2. Rådet ska anta en budgetförordning, varvid det ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8 på grundval av ett förslag från kommissionen och efter ett yttrande från EIB om de bestämmelser som berör den och ett yttrande från revisionsrätten.

3. Kommissionens förslag till de förordningar som avses i punkterna 1 och 2 ska bland annat innehålla en möjlighet att vid behov delegera genomförandet av uppgifter till tredje part.

ARTIKEL 11

Finansiellt genomförande, redovisning, revision och ansvarsfrihet

1. Kommissionen ska svara för det finansiella genomförandet av de anslag som den förvaltar, särskilt det finansiella genomförandet av projekt och program i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 10.2. För återbetalning av otillbörligen utbetalade belopp ska kommissionens beslut vara verkställbara i enlighet med artikel 299 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

2. EIB ska förvalta investeringsanslaget och genomföra transaktionerna inom ramen för detta på unionens vägnar i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 10.2. EIB ska därvid agera på medlemsstaternas risk. Medlemsstaterna ska bli innehavare av alla med dessa transaktioner förbundna rättigheter, särskilt som fordringsägare eller ägare.

3. EIB ska, i enlighet med sin stadga och bästa bankpraxis, svara för det finansiella

genomförandet av transaktionerna med användning av lån ur sina egna medel enligt artikel 4, i tillämpliga fall kombinerade med räntesubventioner ur EUF:s bidragsmedel.

4. Kommissionen ska för varje budgetår fastställa och godkänna EUF:s räkenskaper och skicka dem till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

5. EIB ska varje år till kommissionen och rådet överlämna en årsrapport om genomförandet av de transaktioner som finansierats med de medel från EUF som förvaltas av EIB.

6. Om inte annat följer av artikel 9 i denna artikel ska revisionsrätten utöva sina befogenheter enligt artikel 287 i EUF-fördraget avseende EUF:s transaktioner. Villkoren för revisionsrättens utövande av sina befogenheter ska fastställas i den budgetförordning som avses i artikel 10.2.

7. Europaparlamentet ska besluta om ansvarsfrihet för kommissionen för den finansiella förvaltningen av EUF, med undantag av de transaktioner som förvaltas av EIB, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.

8. Transaktioner som finansieras med de medel från EUF som förvaltas av EIB ska omfattas av det kontroll- och ansvarsfrihetsförfarande som anges i EIB:s stadga för all dess verksamhet.

ARTIKEL 12

Revisionsklausul

Rådet får, på förslag av kommissionen, enhälligt fatta beslut om att ändra artikel 1.3 och artiklarna i kapitel II, med undantag av artikel 8. EIB ska vara delaktig i kommissionens förslag när det gäller frågor som berör dess verksamhet och investeringsanslaget.

ARTIKEL 13

Europeiska utrikestjänsten

Denna avtal ska tillämpas i överensstämmelse med rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdel-

ningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta.

ARTIKEL 14

Ratificering, ikraftträdande och giltighetstid

1. Varje medlemsstat ska godkänna detta avtal i enlighet med sina egna konstitutionella bestämmelser. Varje medlemsstats regering ska till generalsekretariatet för Europeiska unionens råd anmäla när de förfaranden som krävs för att detta avtal ska kunna träda i kraft har slutförts.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet.

3. Detta avtal ska ha samma giltighetstid som den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020, som är bifogad AVS–EU-partnerskapsavtalet, och ULT-beslutet (2014–2020). Trots vad som sägs i artikel 1.4

ska detta avtal emellertid vara i kraft under den tid som krävs för att alla transaktioner som finansieras inom ramen för AVS–EU-partnerskapsavtalet, ULT-beslutet och den fleråriga budgetramen ska kunna genomföras i sin helhet.

ARTIKEL 15

Giltiga språk

Detta avtal som upprättats i ett enda original på de bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, ska deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd som ska överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i signatärstaterna.